

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

2. neděle velikonoční cyklus C

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevloším svůj prst na místo hřebů a nevloším svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu. (Jan 20,24-31)

Pomůcky, které doporučujeme: polštářková náplast, fixy a pracovní list z Kanán.

Milé děti, dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, že pro učedníka Tomáše bylo těžké uvěřit, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Ani se mu nemůžeme divit. Známe sice z pohádek, že např. Sněhurka ležela jako mrtvá a když ji krásný princ políbil, tak se probudila. Ale to byla pouze pohádka. Tomáš byl skutečný člověk, který Pána Ježíše dobře znal. Viděl ho, když ho vojáci zatkli a pak možná viděl i z dálky jeho smrt na kříži, (protože být přímo pod křížem se Tomáš neodvážil, aby i jeho vojáci nezatkli, nevydali Pilátovi a neukřižovali). Viděl, jak je Ježíš mrtvý a uložený v hrobu, který hlídali vojáci. Pak se Tomáš od učedníků vzdálil, (nebyl s nimi, když se jim Ježíš ukázal po svém vzkříšení), přesto se k nim Tomáš vrátil. A najednou mu jeho přátelé říkají, že Ježíš vstal z mrtvých a že s ním dokonce mluvili a viděli jeho rány po hřebech v rukou i v nohách. Tomáše to nepřesvědčilo. Pro Tomáše všechno skončilo. Jeho smutek z toho, že Ježíš, který jim tři roky vyprávěl o Boží lásce a o tom, že Tvůrce této lásky je Jeho Otec, tak tento Ježíš skončil jako zločinec na kříži. Tomášův smutek byl tak velký, že svým přátelům prostě odmítl věřit. Možná proto řekl učedníkům: „Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevloším svůj prst na místo hřebů a nevloším svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Chtělo by se někomu z vás sahat do rány jinému člověku? Myslím, že ne. Třeba i Tomáš předpokládal, že tento jeho požadavek je tak nesmyslný, že nějaké řeči o vzkříšeném Ježíši jeho přátele brzy přejdou. Ale, jak to dopadlo?

Ježíši záleželo na Tomášovi a jeho víře. A tak se vrátil, aby i Tomáš mohl uvěřit. A uvěřil Tomáš? *(nechte reagovat děti)* Ano z „nevěřícího Tomáše“ se stal věřící učedník Tomáš, který v síle Ducha sv. pak neohroženě hlásá radost z Božího království. Proto i my ať jsme radostí, protože my přece Ježíše známe a ještě v nás doznívají Velikonoce, ve kterých jsme si to opět všechno připomínali. Připomenout nám to může i náplast, na kterou si napište každý své jméno nebo větu: „Ježíš je Pán můj a Bůh můj“ *(rozdejte dětem náplasti)* A také si můžete vyplnit úkol v pracovním listu. *(rozdejte dětem pracovní list)*